

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN - HO

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

NO. 70

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X) Ameriška Domovina

SLOVENIAN
DAILY NEWSPAPER

ember 20, 1983 VOL. LXXXV

Doma in po svetu

PREGLED NAJAVAŽNEJŠIH DOGODKOV

Ameriška vojaška vloga v Libanu — vedno očitnejša — boji se nadaljujejo

BEJRUT, Libanon - Včeraj so bojne ladje ZDA obstreljevale položaje Druse muslimanov v gorah Chouf jugovzhodno od Bejruta. ZDA podpirajo enote libanonske vojske, ki jih napadajo borce Druse. Kot kaže, manjše PLO čete sodelujejo z Druse zoper libanonsko vojsko. Bilo je prvič, da so ZDA posegle v boj na strani libanonske enot. Dosedanja ameriška uporaba orožja v Libanu je bila obrambnega značaja.

Trenutno napadajo Druse gorsko vas Souk el-Gharb, v kateri so nastanjeni libanonski vojaki. Prav tako napadajo vas Keyfoun. Libanoni trdijo, da imajo Druse več tankov in drugega sodobnega orožja sovjetskega izvora. Tako naj bi sodelovalo v zadnjih bojih do 60 tankov T-54. Znano je, da Druse podpira Sirija, ki je pa tesno povezana s Sovjetsko zvezo.

Siričci so izjavili, da bodo njihovi vojaki streljali na ameriške ladje in na vojake ZDA v okolini Bejruta, ako bodo leti napadli siriske položaje. Ameriško vojaško poveljstvo v Libanu trdi, da Sirija že nudi zatočišče Druse borcem in jih oborožuje. ZSSR je izjavila preko agencije TASS, da ZDA sodelujejo z Izraelom in libanonsko krščansko vladu zoper Sirijo in druge arabske države, katere niso pripravljene sprejeti ameriško-izraelskega »diktata«.

V zveznem kongresu se pa nadaljujejo prizadevanja, da bi le-ta igral vplivnejšo vlogo glede ameriške navzočnosti v Libanu. Nekateri kongresnički nasprotujejo, da ima predsednik Ronald Reagan takorekoč prostoroč v svoji politiki do Libanona. Če bodo ameriški vojaki poslani v boj, pravijo mnogi kongresnički, o tem mora soddločati tudi zvezni kongres. Do ponovitve vietnamskega prima ne sme priti, pripominjajo.

V Libanu je trenutno 1200 vojakov ZDA, ki so vsi v južnem Bejrutu in okolici. Na bojnih ladjah v vodah blizu libanonske obale jih je pa nadaljnjih 2000.

Sovjeti o možni preselitvi Združenih narodov — ZDA ravnodušne?

NEW YORK, NY. - Včeraj je sovjetski predstavnik v Združenih narodih Igor Jakovlev kritiziral ZDA zaradi ukrepov, ki so baje preprečile, da bi prišel v New York k ZN sovjetski zunanjemu minister Andreju Gromiku. Pretekli teden sta namreč guvernerja New Yorka in New Jerseyja dejala, da sovjetska letala ne smejo več uporabljati letališč v teh državah. Gromiko naj bi bil prišel v ZDA skupaj s sovjetsko delegacijo s posebnim letalom.

Ako ZDA niso zmožne izpolnjevati svojih mednarodnih obveznosti do ZN, je dejal Jakovlev, morda bi bilo umestno, če bi bile ZN v kaki drugi državi. Ameriški predstavnik Charles M. Lichenstein je odgovoril, da bi bile ZDA v takem slučaju kar ravnodušne. Ako bi do preselitve ZN res prišlo, je rekel Lichenstein, bi ZDA ne delale prav nobenih težav. Kasneje je tiskovni predstavnik Bele hiše dejal novinarjem, da je Lichenstein pogovarjal le »osebno« mnenje.

Redna letna seja generalne skupščine ZN se bo uradno začela jutri dopoldne. Seje se bo udeležilo 38 predsednikov držav oziroma predsednikov vlad, med njimi tudi predsednik Ronald Reagan. Reagan bo govoril pred generalno skupščino v ponedeljek.

Gleda prihoda Gromika v ZDA, je Lichenstein pojasnil, da bi lahko Gromikovo

letalo pristalo na vojaškem letališču v New Jerseyju. Sovjeti so se pa odločili, da Gromiko ne bo prišel na zasedanje ZN letos.

Sovjeti in Japonci še vedno iščejo ostanke korejskega letala

TOKIO, Ja. - Sovjeti še vedno iščejo razbitine sestreljenega korejskega potniškega letala. V sovjetski akciji sodeluje kar 22 ladij, med njimi nekaj podmornic. Tudi Japonci iščejo ostanke letala. Obe strani se posebno zanimata za tako imenovano »črno Škatlico«, v kateri so razni trakovi, ki bi pojasnili polet letala in morda tudi zakaj je letelo nad sovjetskim zračnim prostorom.

Predvčerajšnjim je urednik osrednjega partijskega glasila *Pravda* Viktor Afanasjev, ki je hkrati član centralnega komiteja sovjetske partije, presenetil mnoge, ko je dejal v intervjuju z nekim angleškim listom, da so Sovjeti storili napako, ker so čakali polnih šest dni, predno so priznali, da so res sestrelili korejsko letalo. Do te zamude je prišlo radi nepopolnih podatkov, ki so jih posredovali iz sovjetskih obrambnih sil, je rekel Afanasjev, ki je sicer branil sestrelitev letala in ponovil trditev ZSSR, da je bil polet letala vohunskega značaja.

Včeraj je maršal sovjetskih letalskih sil Pjotr Kirsanov dejal, da je bilo korejsko letalo povezano z ameriškim vohunskim satelitem Ferret D. ZDA so prav dobro vedele od vsega začetka, da je bilo korejsko letalo v sovjetskem zračnem prostoru, a niso nič storile, je pripomnil Kirsanov. ZDA imajo razne naprave, ki zelo natančno poročajo o poletih letal in to sproti, je še dejal Kirsanov.

Nov predsednik izraelske vlade bo najbrž zunanjji minister Jitžak Šamir

JERUZALEM, Izr. - V teku so posvetovanja med predstavniki izraelskih političnih strank, katerih namen je izbrati naslednika za Menahema Begina, ki se je upokojil. Kot kaže, bo imenovan Beginov tesni sodelavec Jitžak Šamir, ki je bil v Beginovi vladi zunanjji minister.

Po izraelski ustavi, lahko izbere predsednik države osebo, ki naj sestavi vlado, vendar predsednik upošteva mnenje voditeljev političnih strank. Ti voditelji sedaj obiskujejo predsednika Chaima Herzoga in mu zagotavljajo, da podpirajo Šamirja. Edina težava za Šamirja je zadovoljitev zahtev tistih strank, ki naj bi sodelovali v njegovi vladi, opazovalci izraelskih političnih razmer pa soglašajo, da tu ne bo posebnih težav.

Prav tako so opazovalci enotni, da ne bo prišlo do večje spremembe v izraelski zunanjji ali domači politiki pod Šamirjevo vladu, pričakujejo pa izboljšanje odnosov med Izraelom in ZDA.

Vojna v Afganistanu še ni končana — uporniki napadajo celo v Kabulu

ISLAMABAD, Pak. - Preteklo nedeljo je sedem afganistanskih bojnih letal bombardiralo vas na pakistanski strani meje z Afganistanom. Napad je potrdil dejstvo, da so uporniki še vedno zelo aktivni, čeprav ni mogoče priti do zanesljivih poročil o njih aktivnosti zoper sovjetske čete.

Kot kaže, uporniki še vedno napadajo sovjetske vojake, čeprav do večjih sponpadov ne pride. Ljubljanski časopis *Delo* redno poroča o uspehih upornikov, vendar se sklicuje na izjave predstavnikov upornikov. Po teh poročilih, uporniki od časa do časa izvršujejo napade v samem glavnem mestu Kabulu in okolici.

DOMOVINA

AMERICAN-HO

SLOVENIAN
DAILY NEWSPAPER

ember 20, 1983 VOL. LXXXV

Iz Clevelandu in okolice

Kosilo lepo uspelo —

Sedeži za Kresovo drugo predstavo 25. septembra v SND na St. Clairju niso rezervirani. Vstopnice, ki so \$5 na osebo, imajo vsi člani Kresa, dobite jih lahko tudi pri Sterletovi restavraciji in Tony's Polka Village, naprodaj bodo še vhodu v dvorano na dan na stopa. Program se bo pričel popoldne ob 3.30.

In še: Kresova nabirka starega papirja je še v teku. Lahko ga pripeljete k Pako Inc., 37500 N. Industrial Parkway, ali pa pokličite 944-0708, 261-5568 ali 531-1588 in ga bodo prišli pobrat.

Koncert Fantov na vasi —

Fantje na vasi priepravijo svoj vsakoletni koncert v soboto, 1. oktobra, ob 7h zvečer v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Gostovali bodo Fantje na vasi iz Toronto. Vstopnice so na razpolago pri vseh članih zborna, ali jih pa lahko rezervirate, če pokličete Janeza Tomincu (531-8855) ali Tomaža Sršena (432-2041).

Zaslужeno priznanje —

Preteklo nedeljo popoldne in zvečer se je v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju zbral 400 gostov na banketu, na katerem sta bila počaščena brata Al in John Pestotnik, ki veliko pomagata v slovenski skupnosti. Program je bil lep, a kar predolg, ker se je zvrstilo na odru veliko politikov, med njimi guverner Richard Celeste z ženo.

Imenovanje —

Sinoči je bil imenovan za člana mestnega odbora v Euclidu 64 let stari Edward Sustarsic, ki je bil mestni odbornik že pred leti in je brat bivšega euclidskega župana Tonyja Sustarsica. Edward Sustarsic bo zasedel mesto, ki ga je zapustil 65-letni Edward Eckart, oče kongresnika Dennisa Eckarta.

Novi grobovi

Joseph Peluso

Preteklo soboto je nenadno na svojem domu na 7700 Donald Ave. umrl 66 let stari Joseph Peluso, rojen v Clevelandu, sin Felice in Marie, roj. DelVanto, Peluso (oba že pok.), brat Carmelie Kozimor (pok.), Pearl Cywinsky, Rollo, Remo, Mary Arunski in Julio, stric in prastric, veteran druge svetovne vojne, zapošlen pri Gabriel Corp. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. jutri, v sredo, zjutraj ob 8.45, v cerkev sv. Filipa Nerija ob 9.30., nato na Kalvarijo. Na mrtvaškem odru bo danes popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9.

Za tiskovni sklad —

Andrew Perčič st., Minneapolis, Minn. je daroval \$30 v tiskovni sklad Ameriške Domovine. Iskrena hvala!

VREME

Spremenljivo oblačno danes z možnostjo krajevne plohe v popoldanskem ali večernem času. Najvišja temperatura okoli 85 F. Oblačno, vetrovno in precej hladneje jutri z verjetnostjo dežja. Najvišja temperatura okoli 65 F! V četrtek spremenljivo oblačno s pravim jesenskim vremenom. Najvišja temperatura okoli 60 F. V petek deloma sončno z najvišjo temperaturo okoli 67 F.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Publisher
Dr. Rudolph M. Susek — EditorPublished Tuesdays and Fridays except first two weeks
in July and one week after Christmas**NAROČNINA:**

Združine države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece
Petkova izdaja; \$15.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih držav; \$20.00 na leto.**SUBSCRIPTION RATES**

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for 3 months
Fridays only: \$15.00 per year — Canada and Foreign \$20

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address change to American Home,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

No. 70 Tuesday, September 20, 1983

Novosibirsk

Možno, celo verjetno je, da bo sibirsko mesto Novosibirsk v Rusiji postal sinonim za temeljiti preokret marksistične ekonomije v Sovjetski zvezi in s tem po ostalem komunistično vladanem svetu, ki sledi zgledu te vodilne komunistične dežele. V Novosibirsku so se namreč v pretekli zimi zbrali strokovnjaki, člani sibirske divizije pri Akademiji znanosti v Novosibirsku, producirali 30 strani dolg memorandum o reorganizaciji sovjetskega gospodarskega sistema in ga predložili meseca aprila letos posebni gospodarski konferenci kot strogo zaupen dokument. V roke so ga dobili za »uradno uporabo« vodilni krogi sovjetske diktature, objavljen pa je bil pred kratkim, potem ko je bil Jurij Andropov naznani skupek večjih ekonomskih ukrepov, ki naj bi decentralizirali sedanji sistem strogih predpisov in kontrole osrednjih oblasti nad managerji in delavstvom posameznih lokalnih podjetij.

Nova ekonomska politika naj bi odstranila zaviralno odločanje centralnih načrtovalcev o vprašanju investicij, tehničkih novosti, določanja plač in podobno. V teh načrtih izražene misli tekov povsem vzporedno s predlogi novosibirskega memoranda. Nagib za ves proces pa ima svoje korenine v stalnem upadanju celotne nacionalne produkcije v zadnjih 15 letih. Sovjeti namreč dirigirajo svojo ekonomsko politiko s petletnimi gospodarskimi plani, v katerih je začrtan predvideni gospodarski dosežek petletke. Osma taka petletka (1966-70) zaznamuje še 7,5% letnega prirastka narodne proizvodnje, dočim je deseti petletni plan (1976-80) padel na 3,8% prirastka, in v prvih letih sedanje enajste petletke je prirastek dosegel komaj 2,5%.

Že rajnki Nikita Hruščov je sprevidel, da Stalinova toga marksistična smer gospodarske politike mora biti prilagodena danim razmeram, a poskusi to uresničiti so ga vrgli z oblasti. Nasledil ga je tekmeč Leonid Brežnev, za gospodarstvo nesposoben aparatik, za čigar vladanja je nizko padla narodna proizvodnja, kot je zgoraj pokazano. Kaže, da je Andropov bolj bister mož, ki je takoj s prstom pokazal na rak-rano gospodarskih neuspehov. Hitro po svojem nastopu je nakazal smernice za reorganizacijo sovjetskega sistema, ki naj oživi ekonomijo in ji zagotovi nov zalet. Memorandum iz Novosibirške je uktrojen po Andropovih smernicah in je zatorej verjetno, da bodo njegove teze več ali manj uveljavljene. Da bo ta problem mogoče prav razumeti, moramo vsaj površno naslikati politično strukturo sedanjega sovjetskega gospodarstva.

Na vrhu odločanja je politbiro, čigar 11 članov na najvišjih pozicijah odloča na rednih tedenskih sejah o vseh stvareh, torej tudi o gospodarstvu. Politbiro izroča svoje ukrepe tajništvu Centralnega komiteja, katero skrbi za njih udejstvitev in to tudi nadzira. Izvršitev pa pride v roke ekonomskih ministrstev v vladi, kot so kmetijsko, industrijsko, ribiško itd., a tem predpiše načrte za izvedbo Državnih komitev za planiranje, ki sestavi podrobna navodila. Temu komiteju stoji ob strani Državni komite za materialije in tehničko oskrbo, ki centralno razdeljuje material in vse drugo vsakemu sektorju ekonomije po smernicah plana, izdelanega od komiteja za planiranje. Od tod dobivajo državne korporacije, industrijska podjetja in tovarne sredstva za obratovanje s točnimi predpisi o uporabi teh sredstev. Kot vidite, je gospodarska birokracija v Sovjetiji narančnost zgledno popolna. In vendar ne funkcioniра. Zgoraj navedene številke upadanja produkcije vsevprek je statistično potrdilo za resnico, da marksistični ekonomske sistemi ne v Sovjetiji, ne kjer koli drugje, ne more uspevati, tudi v Jugoslaviji (dalje na str. 4).

France Zupan 70-letnik

France Zupan

Nihče bi mu ne prisodil, pa vendar je res, da slavi danes g. France Zupan iz Madisona, Ohio 70-letnico rojstva.

Rodil se je 20. septembra 1913 v Lomu pod Storžičem na Gorenjskem. Izhaja iz splošne in verne slovenske družine devetih otrok. Pri Joževcu se je po domače reklo pri Zupanovih.

Osnovno šolo je France obiskoval v Tržiču, nakar so ga poslali v poznane Škofove zavode v Št. Vidu nad Ljubljano, kjer je bil vseskozi odličnik. Že v nižji gimnaziji se je France začel glasbeno izobraževati. Njegovo nadarjenost in odličen posluh je odkril profesor in skladatelj Matija Tomc. Kjer je talent, gre lažje in hitreje. Že v četrtni gimnaziji je France Zupan samostojno spremljal cerkveno petje na orglah zavodske kapele, med počitnicami pa je učil in vodil pevske zbole v domačem kraju.

Po končani gimnaziji se je vpisal na pravno fakulteto ljubljanske univerze, kjer je diplomiral leta 1940. Zelo rad bi se bil posvetil poklicni glasbeni izobrazbi, pa je bil tedaj za študij predrag. V teh letih je bil član Akademskega pevskega zbora, ki ga je ustanovil in vodil France Marolt. Na to je še danes ponosen.

Po končanih vseučiliških študijah je naš slavljenec odslužil vojaški rok za rezervne častnike. Med tem je prišla nemška okupacija. France se je najprej zaposlil doma, kasneje pa je moral zaradi kočljivih razmer oditi na Koroško, kjer se je zaposlil kot uradnik.

Leta 1949 se je podal preko morja v svobodno Ameriko in se najprej naselil v Chicagu. Za sponzorja mu je bil bivši urednik Amerikanskega Slovence in njegov sorodnik g. Ivan Račič. V Chicagu je France Zupan nastopil službo organista pri slovenski cerkvi sv. Štefana in se obenem delno zaposlil pri krajevni banki.

Po nekaj letih se je preselil v Cleveland, nekaj časa delal v tovarni, nato bil organist pri cerkvi sv. Frančiška na

»Fantje na vasi« vabijo

CLEVELAND, O. - Kmalu po prihodu v to deželo sem se zapletel v pogovor z rojakom, ki je bil že dalj časa tu in je kaj hitro ugotovil, da sem »ta nov«, pa me takole poučil: »Veš fant, tukaj je vse drugače, kot v stari kontri«. Nič ni pojasnil, zakaj. Dvojno sem ga gledal, nisem mu ugovarjal, verjel pa tudi ne.

No, precej časa je že od takrat, nihče me ne kliče več »fant«, že sem »ta star«. Ko sem zvedel, da Fantje na vasi pripravljajo svoj letni koncert, sem se spomnil na gornji dogodek in si mislil, mož je bil v zmoti. Mar ni slovenska pesem prav tako lepa v tej deželi kot je bila lepa v naši rodni domovini?

Ker vem, da vam je lepota in milina slovenske pesmi pri

France Zupan 70-letnik

France Zupan

Superior Avenue, kjer je ustanovil pevski zbor. Leta 1958 je s pomočjo g. Johna in g. Edija Kovacica dobil službo pri klevelandski Okrajni sodni upravi, kjer se je upokojil leta 1973.

Ker človeku ni dobro same mu biti, si je France poiskal skrbno in dobro življenjsko družico Emo Zavrl. Poročila sta se 7. februarja 1959 v cerkvi sv. Vida. Poročne obrede je opravil pokojni monsignor Matija Škerbec.

Ves čas svojega bivanja v Clevelandu se je jubilant pridno in navdušeno udejstvoval na pevskem in glasbenem polju, vodil cerkveno in zborovno petje, bil za organista tudi pri fari sv. Andreja, sedaj pa še vedno opravlja organistovsko službo pri poljski fari sv.

Drobtinice, sladke in žaltave

CLEVELAND, O. - Zadnjič sem nadobil drobtinice za veliko skledo, danes jih bom le za dobro pest!

Povedal bom — če se smejetete, nič zato —, samo, prosim, posmehovati se nikar. Sam ne vem, prav kdaj in zakaj sem se zaljubil v te presnete Fante na vasi. S svinčnikom, ki debelo piše, sem podčrtal prvi oktober kot moj dan, da se s temi fanti srečam. Tudi ne vem, katere imam najrajši: naše mlade v cvetu mladosti z mnogimi življenjskimi načrti in skušnjavami, ali one iz Toronto, že malo v zrelih letih in bogatimi življenjskimi izkušnjami. Skušnjave in izkušnje sta si dve podobni besedi, ki pa se v praksi življenja ena od druge precej razlikujeta, vse pa je s človeškim življenjem najtesnejše povezano.

Spomini se ob takih pevskih

Kazimirja. France je bil povedvodja moškega zbora Katoliških borštarjev pri Sv. Vidu, bivšega moškega zbora Dom, mešanega zbora Planina, učil pa je tudi petje pri Slovenski sobotni šoli pri Sv. Vidu ter rad pomagal pri prireditvah in nastopih.

France in Ema Zupan sta se preselila leta 1975 na River Rd. v Madison. Tedaj je France nekaj let vodil ženski zbor »Dawn«. Učil in vodil pa je nekaj let tudi pevski zbor Lipa v Genevi, Ohio.

Sedaj je v pokoju, pa zato ne miruje. Pridno čebelari, ker so mu čebelice zelo pri srcu. Tudi drugega dela je dosti na velikem prostoru. Polet petja in glasbe ljubi France Zupan naravo, vrtove, travnike, gozdove. Gorenjske planine so mu vtisnile v dušo neizbrisno pečat do zemlje, katero zna ljubiti, urejati in negotavati. Ljubi pa tudi vse, kar je slovenskega. Je dolgoletni in zvesti naročnik Ameriške Domovine.

Jubilantu k 70-letnici iskrene čestitke z željo za še dolgo in srečno življenje v moči in zdravju ob dobri ženi Ema. Bog Te živi, France!

Prijatelji

koncertih nas povračajo nazaj v sedaj že kar davno preteklost, ko je bila rodna domovina Slovenija izrazito kmečka poljedelska dežela s prav malo industrijo. Bilo je več revščine kakor bogastva, verjetno pa več zadovoljstva, kakor ga je danes. Povojni nagli skok iz kmetijstva v industrijo in iz industrije v turizem, vse to je zaobrnilo v večji življenjski standard. Kmečke vasi so pa ostale brez mladine in fantje na vasi — tako mnogi potrjujejo — več ne pojo.

Prav je že, če tile naši Fantje na vasi iz Cleveland na Toronta pojo mile nove pesmice, da pa ostanejo pristni, pod »marelo« Fantje na vasi, bo poslušalce podžigalo, da vsaj tu in tam kaj pristnega iz kmečke vasi iz preteklosti zapojo.

Koliko lepih fantovskih pesmi imamo, ki bodo najbrž z modernim časom šle v pozabobi, pa bilo tako lepo, če bi znamcem ostale v spominu. Po dve, tri ure smo jih fantje ob večerih na vasi »žingali«, pa še nismo vseh prepeli. Prav zbor Fantje na vasi naj bi skušala vsaj nekaj teh pesmi ohraniti. Poslušalci na koncertu bomo večinoma sinovje in hčere kmečkega stanu, pa tudi meščani bodo radi slišali, če zadoni stara fantovska pesem. Vsaj za sklep koncerta naj bi oba zbora skupaj zapela eno prav domačo, kot na primer »Ko psi zalajajo«, ali pa (po mojem prepisu):

*Adija, pa zdrava ostani,
podaj mi še enkrat roko
in name nikar ne pozabi,
čeravno drug fantič tvoj bo...
Ne budem ljubezni te prosil,
ne budem te prosil roke —
a v srcu jaz bodem te nosil,*

(dalje na str. 3)

Potopis

S sestro Albino v Kentucky, Tennessee in Alabamo

Z. U.

II. del

CHATTANOOGA

Popoldne smo se vrnili v Knoxville in nadaljevali pot na jug. Nekoliko pred Chattanooga smo zašli v hudo nevihto. Sredi popoldneva so avtomobili prižigali luči in ko se je ulilo, kar stali ob cesti.

Ob petih popoldne smo se nstanili v hotelu Hilton. Družba Hilton je kupila bivšo železniško postajo in jo preuredila v prvovrstno restavracijo. Na prostranem dvorišču stoji več starih lokomotiv in vseh vrst vagonov, ki so včasih vozili na progi CHOO-CHOO družbe med Chattanooga in Cincinnatijem. V jedilnih vagonih še postrežejo gostom.

Dvorišče kraste lepi nasadi rož in cvetličnega grmovja, okoli vsega pa vozi staromodni tramvaj. Inženir in sprevodnik se predstavi kot sin varšavskega izseljenca, pa bi ga brez tege in brez napisa na prsih spoznal za sina izvoljenega naroda. Poznal je po nekaj ulicah iz vsakega mesta in nekaj besedah iz vsakega jezika. Zagotovil nas je, da je voz zanesljivo »air conditioned«, saj ima ena vrata in enaindvajset oken, ki se dajo vsa odpreti ali zapreti, potem pa vpraševal potnike, kaj so in odkod.

Clevelandčana je vprašal, ali je z Lake Shore-a, iz Euclida, iz Willowicka ali in Wilmoughbyja? Newyorčana je takoj spoznal za Italijana in ga ogovoril po italijansko, Portoricanu po špansko, Nemcu pozdravil po nemško itd. Le nekdo, ki je rekel, da je potepuh s Havajskega otočja, ga je spravil v zadrego. David Steinberg najbrž ni bil še nikoli tam. Vrnili mu je vozovnico in velel: »Izgini!«

Med vožnjo je pripovedoval razne smešnice, od katerih sem si pa na žalost zapomnil samo eno: Japonci so pred nekaj leti tako hitro izdelovali nove avtomobile, da jim je zmanjkal imen za nove modele. Ko je prišel spet nov model s tekočega traku, je direktor sklical svoje inženirje in jim naročil, naj še ta dan boe ime zanj. Nekemu inženirju se je zdela ta hitrica nenavadna in je vzkliknil: »That soon?« Direktor je navdušeno pritrdil: »Datsun is the name of the new model!«

Tisti popoldan smo imeli v načrtu ogled »Rock City«; do njega se pride po najbolj strmi zobati železnici, — pa je nevihta našo pot zavlekla in ta izlet onemogočila.

Večerjali smo v bivši železniški postaji. Vsega je bilo preveč. Ko so videli, da nam ostaja, so prinesli »doggie bags«, da kaj boš hraniš za jutri, ko bo gotovo spet vsega dovolj ali preveč? Upoštevajoč obilico in

kvalitetu, tudi cena ni bila pretirana.

Po večerji smo si žeeli ogledati malo mesto, pa so nas opozorili, naj se ne oddaljujemo. Čeprav smo videli le malo ljudi, ki bi se nam zdeli v Clevelandu nevarni, smo ubogali. Oni že vedo, zakaj svare.

V sredo zjutraj smo se odpeljali z avtobusom na bližnji »Lookout Mountain«. S tega hriba je lep razgled na veliko reko Tennessee, ki bi se po pravici lahko imenovala Cuyahoga, saj dela še večje ovine kot naša »smrdrljiva« reka. Za časa državljanke vojne med »Yankees« in Južnjaki, so se vršili za ta važen hrib večkrat hudi boji. Na to spominja nekaj topov ob robovih gore, trdnjava, in visok spomenik nekemu južnjaškemu generalu.

Reka Tennessee je največji pritok reke Ohio; dolga je 1200 milij in plovna v dolžini 673 milij. Na njej je zgrajenih ducat velikih jezov in elektrarn, vse pod upravo znane »Tennessee Valley Authority« ali TVA. Čez enega smo se peljali po široki cesti. Ladje jih pasirajo s pomočjo zatvornic. Ob reki so tudi največji ameriški atomsko-energijski laboratoriji in sicer v okviru »Oak Ridge« blizu Knoxvillaea. Zanj je bilo zgrajeno 1. 1942 celo mesto.

Čez kake pol ure vožnje iz Chattanooga zavije cesta na jug v Georgijo. Ker smo se po njej peljali le kratek čas in se nismo nikjer ustavili, te države v naslovu nisem omenil.

ALABAMA

Kmalu smo presekali vogal Georgije in se znašli v Alabami. Konjske farme v Kentuckyu zamenjajo perutninske farme, listnato drevje je vedno bolj mešano z iglavci, koruza in tobak se umakneta velikim bombažnim nasadom, rjavi konji in beli ljudje beloskim oslom in črnim ljudem. Vendar je teh mnogo manj, kot smo pričakovali. Le tu in tam sedi kateri na porču na gugalniku. Le kje si videl včasih v Sloveniji delavca ali kmeta na delavnici dan sedeti pred hišo? Na splošno je videti Cleveland neprimerno bolj afriški kot Alabama.

Ave Maria Grotto

Naš prvi cilj v Alabami je bil »Ave Maria Grotto« pri Cullmanu. Tu imajo benediktinci svojo opatijo z novo cerkvijo, grajeno iz domačega marmora. Cerkev ima obliko križa z oltarno mizo na središču križa, nekako na tretjini cerkve. Mašnik je obrnjen s hrbotom proti ljudem; videti je, kot bi maševel samo za svoje sobrate, ki sede v kakih 40 klopedah za oltarjem.

Iz življenja Slovencev v Milwaukeeju

MILWAUKEE, Wis. - Da pride spet na stari tir, mi jemlje čas, posebno še, ko sem postal počasen. G. urednik me je prosil, da bi kaj napisal iz obiska in potovanja po domovini. Saj bom, pa zdajle še ne. Morram druge reči najprej spraviti naprej!

Kakor vidite, se je poletje že nagnilo; pikniki in prireditve na prostem so pri kraju. Jesen pa nas vabi!

Poroke

Po vrnitvi iz domovine smo bili že deležni poročnih slovesnosti. Prvi je bil slovenski par Janeza Mejača in Marte Modic. Oba sta triglavana, oba iz uglednih družin Franja in Minke ter Jakoba in Ivanke iz Milwaukeeja. Poročne slovesnosti so bile v soboto 28. avgusta v cerkvi sv. Janeza na Cold Spring Rd. v Greenfieldu. Obrede s sv. mašo je vodil stric ženina Rev. Jože Mejč, lazarist in misjonar, ob veliki udeležbi sorodnikov, katerih so nekateri prišli celo iz Kanade, Jolieta in drugod, ter številnih priateljev obeh družin.

Mašo in poročne obrede je spremjal zbor cerkvenih pevcev sv. Janeza pod vodstvom g. Ernesta Majheniča. Solisti so bili: Rosina Majhenič, Darčko Berginc in Rudi Kotar. Bilo je lepo in slovesno. Popoldne so se nekateri ožji sorodniki z ženinom in nevesto pomudili za par uric pod Modicevim starim hrastom pri Triglavu, zvečer pa je bilo svatovsko kosilo v srbski veliki dvorani ob prijetnem razpoloženju mladih in starih ob zvokih godbe, ki je dvignila od miz vesele plesalce.

Mnogim bo ta večer ostal v trajnem spominu. Janez in Marta, vama pa vse najboljše na pot skupnega življenja tudi iz tega mesta. Bog živi!

Teden za tem (3. septembra) pa je popeljal pred oltar svojo zaročenko Jacky Burgar, Franci Rozina, najmlajši sin

Po cerkvi so samo štirioglati benediktinski križi; Križanega nisem videl na nobenem. Po maši so nas povabili k skupnemu obhajilu, postem pa v študentovsko obednico na skromen obed.

Na dvorišču pred cerkvijo je vzbujala pozornost izredno velika magnolija s cvetji v premeru 8-10 col (20-25 cm).

Dobrih sto metrov od cerkve so ob stezi v gozdu razstavljene številne replike svetovnoznanih verskih in posvetnih zgradb z vsega sveta — v miniaturi seveda —, ki jih je izdelal v 40 letih samostanski brat Jožef. Tu vidite Jeruzalem, Vatikan, Lurd, Fatimo, viseče babilonske vrtove in mnogo drugega.

Še malo dalje v gozdu je pokopališče patrov benediktincev; skoro sama nemška imena.

Zgodaj popoldne smo se ustavili v »Holiday Inn« zunaj mesta, kjer smo prespal.

(se nadaljuje)

dopisnika A.D. in Marice Regini, tudi iz Milwaukeeja. Poročila sta se v cerkvi sv. Matije na 92. cesti. Poročil ju je ob navzočnosti številnih sorodnikov in priateljev domači župnik-namestnik Rev. David, ki je za to priliko izrekel lepe besede mlademu paru.

Po poroki so se domači svatje z ženinom in nevesto kratko zadržali pri Regini, koči sončnega triglavskega parka, ob 6. uri pa je bila svatba v dvorani restavracije Koglic v južnem delu mesta Milwaukeeja.

Prav tako tudi temu paru veljajo iz tega mesta iskrene čestitke z najboljšo željo — blagoslov božji na pot skupnega življenja!

Vlado Kralj — 75-letnik

Vem — Vlado nima rad, da se take reči obešajo na veliki zvon. A tudi bi ne bilo prav, kar tako iti mimo tako pomembnega življenjskega jubileja. Saj bo to le moj skromen pozdrav!

Luč sveta je Vlado zagledal 4. septembra 1908 pri Sv. Ivanu v Trstu. Torej sva istega letnika. Studiral je v Zagrebu ekonomijo in bil potem dalj časa zaposlen v Mariboru. V Trst se je vrnil ponovno leta 1945, ker zanj v Mariboru ni bilo več mesta.

V Združene države je prišel leta 1951. Nekaj časa je bil v New Yorku, kjer se je srečaval z vidnejšimi našimi ljudmi, kakor arhitektom Simonom Kregarjem in drugimi — o tem sva z Vladotom govorila, a sem pozabil imena drugih. Veliko je tam delal na kulturnem polju, saj je za njegovo 70-letnico lepo napisal o njem prav Simon Kregar.

Ne vem točno kdaj sta Vladot in žena prišla v Milwaukee, vem pa, da je takoj po prihodu Vlado prijal za delo na kulturnem polju. Zlasti oder mu je bil nadvse dragoceno delo. Pod njegovim strokovnim režiserskim vodstvom smo takoj od začetka podali več iger, dram in veseloiger domačih in tujih avtorjev. Pri tem delu sva si postala dobra priatelja vse do danes (čravno sva se včasih sprekla, pa le za kratek čas! To se na odru rad zgodi.)

Vladotove akademije, materinske proslave, maškerade in mnoge druge prireditve so vedno odlično uspele. Miklavža, ki se je ohranil do danes, pa je zaupal meni vse do let upokojitve. Rad sem mu ustreljal, rad sem imel našo mladino... Še danes vodi kulturno delo pri Triglavu, večkrat je pa njegovo plačilo nehvaležnost...

Ko je bila pred 20 leti slovenska kulturna radijska ura v krizi, je takratni župnik pri Sv. Janezu, že pok. p. Klavdij Okorn prosil Vladota, naj prevezame uro. Prošnje Vlado ni odklonil. Prevzel je težo, delo in odgovornost te tako plemenite slovenske kulturne ustanove s pomočjo Marjana Zoviča, ki je že tudi pokojni, ter

jo ob pomoči žene in zvestih priateljev odločno vodil prav do današnjega dne. Ta prepotrebna oddaja nudi domačo pesem, besedo in melodijo ter seznanja Slovence v našem mestu z življenjem v novi domovini in doma.

Vsega njegovega dela, storjenega nesebično za slovensko skupnost tukaj, se ne da popisati s temi skromnimi vrsticami. Vse pa, kar sem napisal, mi je prišlo iz srca in torej Vlado, ti kličem v imenu vseh dobr mislečih in dobro želečih Slovencev, Triglavov in poslušalcev ure: Bog Te ohrani med nami še dolgo let zdravega in čilega! Še na mnoga leta, Vlado!

Z lepimi pozdravi

F. Regini

Drobtinice, sladke in žaltave

(Nadaljevanje z 2. str.)

do zadnjega, zadnjega dne...

In kadar boš sama sedela,
naj stopim ti jaz pred oči,
in kadar boš druga imela,
spominjam preteklih se dni.

Ali ni lepo besedilo te pesmi? Pa melodija je tudi lepa. Čudno ni, da si jo je Pirkovič prisvojil, jo v takih polke postavil, ji dal versko besedilo in sedaj s to in podobnimi polni cerkev in po »svoje« časti Boga prav tako, kakor pravi Hrvat: »Vsak po svoje Boga moli, ko hodi po svetu naokoli.« Rev. Pirkovič pa pravi: »Tudi s polko se pride v nebesa.«

Sosedu in vsem doli po vasi bom povedal, da bodo 1. oktobra ob sedmih zvečer v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. prepevali Fantje na vasi, zbrani iz dveh vasi, Cleveland in Toronto. Tudi to bom glasno povedal, da bo po koncertu še glasba, ples in vse, kar spada zraven in vmes.

Vstopnice so že v predprodaji — imajo jih člani zborov — dobile se bodo tudi pred koncertom v domovi blagajni. Za ceno 5 dolarjev se nam obeta lep večer, zato ne ostanite ta večer doma!

Za dobro voljo!

Duhovni gospod in šofer avtobusa sta eden za drugim umrla in šla tudi eden za drugim pred Sv. Petrom. Šofer hitro vse zasliševanje opravi in Sv. Peter mu namigne, naj vstopi v nebesa. Duhovni gospod pa je imel neke zadržke, da je moža že kar razburilo:

»Kako to, ta šofer je celo svoje življenje samo za denar ljudi prepeljeval, popival, nikoli nič molil in ne obiskal cerkve, — jaz pa sem slabo nagrajen celo življenje ljudem maševal, zanje molil in jim pridigoval, pa...«

»To je res, moj duhovni kolega,« reče Sv. Peter, »ampak vedi, ko si ti pridigoval, je vse po cerkvi spalo. Kadar pa je ta šofer vozil, vozil je nešteto-krat, pa so vsi v avtobusu molili.«

J. P.

FANTJE NA VASI

KONCERT

Franz Kafka, pisatelj — glasnik temnega stoletja

GORICA, It. - Franz Kafka je bil sodobnik pomembnih avstrijskih pisateljev Musila, Hofmannsthalja, Rilkeja in Trakla. Poznal jih je sicer po imenu, vendar je ostal skorajda zakrit ob strani. Ni se namreč vključil v tisto javno kulturnopolitično dejavnost, ki jo imenujemo aktualna diskusija. Poleg 22 literarnih objav je za življenja le dvakrat bral iz svojih del. Kljub temu je Kafka, ki se je rodil pred sto leti, 3. julija 1883, v Pragi, s svojo nenavadno izvirno, filozofsko eksplozivno, človeško sodobno dognano literaturo danes prerasel omenjene, gotovo zelo znane pisatelje. Kako in zakaj se je to zgodilo?

Kafka, ki je bil na videz le občutljiv, nadvse pazljiv prisluškovalec pogovorov časa in skorajda nezapaženi opazovalec novih družbeno-političnih znamenj na nebu in na zemlji, je za svojega življenja odšel,

čeprav je proti toku ustvaril novo, nekonvencionalno literaturo, tiho mimo sodobnosti in sodobnikov.

Živel je namreč tisto, kar tako radi imenujemo »provincialno« življenje. Srečaval se je le s peščico znancev in priateljev, bil marljiv pravnik v praškem avstroogrskem »Zavodu za zavarovanje delavcev češke kraljevine«, podvzel ni nikakršnih večjih, dolgih potovanj, pa tudi njegove ljubezenske zgodbe ne kažejo prav nikakršnih senzacij, čeprav bi jih nekateri danes radi visoko stilizirali. Tragično pretrese njegova težka bolezen tuberkuloza, kateri je podlegel komaj 41 let star 3. junija 1924 v sanatoriju Kierling pri Dunaju.

Kljub temu se je pod to površno, skorajda običajno ali celo povprečno sliko skrivala neka zakrita, globlja skrivnost. Ta je prihajala na plan le

Novosibirsk

(nadaljevanje z 2. str.)

viji s samoupravno formulo ne, ker je sistem odločanja na vrhu sam na sebi zanič.

Memorandum iz Novosibirska išče in (morda) najde pravi izhod iz opisanega položaja. Ob stran potisne vse do sedaj veljavne izgovore gospodarskih birokratov v vladnih komitejih in komisijah, ki krivijo zdaj slabo vreme v agrokulturi, zdaj strukturalno neravnovesje glede investicij, zdaj nedostatke v prometni mreži, zdaj pomanjkanje zanimanja in discipline med delavstvom in še kaj. In v memorandumu ugotovijo: »Po našem mnenju leži vzrok v preživeli naravi (marksističnega) sistema industrijske organizacije in ekonomskega managementa, ali z drugo besedo, v nesposobnosti sistema, da bi zagotovil popolno in učinkovito izrabo delovnega in intelektualnega potenciala družbe.« Po mojem mnenju je obtožba zelo huda.

Med vzroki za takšno stanje našteva memorandum predvsem visoko stopnjo centralizacije v ekonomskem odločanju; potem zelo reguliran značaj načrtovanja; zaviranje tržnega vpliva; neskladnost med cenami potrošnih dobrin in stroški produkcije; centraliziran sistem razdeljevanja materialov in dobav; centralizirano reguliranje vseh oblik snovne pobude za delavca; omejena avtoriteta vodstva podjetja in iz tega izvirajoče omejeno jamstvo podjetja za rezultat njegove ekonomske storitve. »Vsi ti elementi razovedajo prevlado administrativne metode celotnega managementa nad ekonomsko metodo, centralizirano metodo nad decentralizirano,« zatrjuje dokument iz Novosibirska.

Družba ima v smislu memoranduma močan interes na sprememb, ki bi dala delavcu večjo gibčnost pri delu in upoštevala njegov osebni odnos do socialnih in gospodarskih pokretov. V ta namen se mora odpraviti vse polno departementov, administracij, korporacij itd., ki predstavljajo centralno in vmesno dirigiranje celotne ekonomije, ter preiti na ekonomsko metodo lokalnega managementa, s katero bodo dobili krajevni vodje podjetij zelo povečano avtoritetno in moč odločanja v sodelovanju z delavci. Prehod bo seveda težaven in boleč za množico dosedanjih vodilnih in vmesnih uradnikov, ki bodo zgubili topel stolček in lepo plačo. Birokrati že dviagjo glave z močno opozicijo zoper memorandum in Andropova.

Pričujoči posnetek memoranduma iz Novosibirska ni bil napravljen samo zaradi zanimivosti predmeta, ampak za to, da se pokaže, kako »znanstveni« marksizem odpoveduje na področju dela, temeljnega elementa Marxove doktrine.

L. P.

v pisateljevih mimo dnevnega reda napisanih izrednih tekštih, ki jih takratna javnost skorajda ni poznala, saj so izšli le v fragmentih pri tedaj novi založbi Kurt Wolff.

Kafka se je sodobnemu svetu šele postopoma razodel. Na Nemškem ga je v dvajsetih letih poznal le majhen krog ljubiteljev literature. Tedaj se je redkim posameznikom že tudi razkril v Franciji, kjer ga je ceniš pisatelj André Breton v krougu avantgardistične skupine pri reviji »Minotaure«.

V času Hitlerjeve diktature je teološke in filozofske razsežnosti Kafkove literature do umel krog židovskih pisateljev nemškega jezika v Ameriki, toda šele po letu 1945 se je nemški Žid sredi češke Prage vrnil nazaj k nemškim bralcem in med razvaline in na krvava tla stare Evrope, ki jo je pred tem zadela strašna nečloveška vojna nesreča.

Toda tudi po vojni je bil Kafka marsikomu tuj ali celo nevaren. Šele leta 1957 mu je rojstna Praga za trenutek odprla vrata, da so se nekatere od njegovih zgodb lahko izmuznile v prostor, ki se boji resničnosti in vsakršnega eksistencialno-duhovnega prepipa. Zato danes v češčini Kafka v svojem domačem mestu spet skorajda ni prisoten. Leta 1963, v času moskovske odjuge, je lahko izšla Kafkova grozljiva zgodba »V kazenski koloniji«, ta boleči privid in predvid bodočih Hitlerjevih in Stalinovih koncentracijskih katastrof, v ruskem prevodu.

Tudi Slovenci smo ga odkrili zelo kasno. Prvi se je z njim soočil pronicljivi, pokojni esejist in prevajalec Herbert Grün. Pri ljubljanski Mladinski knjigi je v znani zbirki Kondor izdal leta 1961 niz Kafkovi kratkih pripovedi. Tem je leta 1962 pri Cankarjevi založbi v Ljubljani sledil roman »Proces«, ki ga je na učinkovit način prevedel slovenski pesnik Jože Udovič. Sedaj je bila slovenska pot za velikega avtorja »Gradu«, »Amerike« in izrednih krajših proznih tekstov utrta.

V isti čas plodnih šestdesetih let sega Kafkov odločilni vpliv na nedogmatično sodobno češko literaturo. Tak Kafka osebnega človeškega življenja ni bil všeč tistim političnim dejavnim

T.K. General Contractors
We do all carpentry, painting,
wall covering, electrical, plumbing,
carpeting, roofing and driveway jobs.

TONY KRISTAVNIK, Owner
831-6430

(X)

V SOBOTO, 1. OKTOBRA 1983

V SLOVENSKEM NARODNEM DOMU
6417 St. Clair Avenue

Gostujejo FANTJE NA VASI iz Toronto

ZAČETEK OB 7:00 ZVEČER

Po koncertu zabava in ples - Igra Alpski Sekstet

For tickets call Tom Sršen 432-2041 or John Tominc 531-8855

ELDERLY CARE!

My home. Live-in or daily.
Personalized. Complete care. Call 881-6143.

(65-72)

FOR RENT

St. Clair Area
4 rooms & bath, up. Middle aged couple preferred. No children. No pets. No laundry. Share heat bill. Call 361-0730 before 10 a.m., or after 5 p.m.

(68-71)

HOUSE FOR SALE BY OWNER EUCLID

3 bdrm. 2 1/2 baths. Finished basement. 2 car attached garage. Florida room. In nice area. \$79,500.

Call 486-2743.

(66-73)

MALI OGLASI

GROZDJE NAPRODAJ

Prinesite svojo košaro. Poncen. Pokličite 881-9250.

Woman Needed

For elderly person to live-in. Off Neff Rd. Salary. 481-8229.

(69-72)

GRILL COOK

Part time hours. 3232 Lakeside Ave. 861-3895.

(69-71)

FOR RENT

5 rms., 2 bdrms., carpeted, up, insulated. E. 71 St. near St. Clair. Security and references. — 321-3907

(X)

Rooms for Rent

East 185-200 St. area. 4 rooms, stove, refrigerator and carpeting. Adults. No pets. 481-7643.

(70-71)

House for Sale by Owner
3 bdrm brick Colonial. Off E. 222nd St. Eat-in kitchen. Formal din. rm. Fin. rec. rm. 2 full baths. Lge. utility rm. Patio. 1 1/2 car garage. Lge lot with fruit trees. In high 50's. Call after 6 p.m. 261-4792.

(69-76)

FOR RENT

St. Vitus area. For older single person. 3 room suite, bath & basement. Call 431-4342 9 a.m. to 5 p.m.

(X)

FIVE UNITS

All brick. E. 200 St. near Lake Shore Blvd. Excellent condition. Lots of parking. Call and see today! \$125,000.

\$69,900

TWO FAMILY. Off Lake Shore. Eastlake. All separate utilities. \$600 per month income. Excellent condition. Lge. lot 50 X 344. Zoned commercial. THIS IS A STEAL!

\$37,900

Off E. 200. Older single with 3 bdrms. Full dining room. Full basement. Garage. Concrete drive. Owner says, "sell."

SALOTTO REALTY

585-0007

(69-71)

Grdina Pogrebna Zavoda

531-6300

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

1053 E. 62nd St.

Grdina Trgovina S Pohištvo

531-1235

15301 Waterloo Rd.

Kanadska Domovina

Iz slovenskega Toronto

RAZMIŠLJANJE OB ROMANJU

Na drugem mestu je poročilo, kako so Slovenci iz Ontarija tudi letos romali na kraj, kjer je pred več kot 300 leti tekla kri krščanskih mučencev. Začeli so to romanje tisti Slovenci, ki so po viharjih druge svetovne vojne in revolucije pristali na obrežjih te obljujene dežele. Ta jim je dala svobodo, kruh in ponovno zavest človeškega dostojanstva. Samo ti bi vedeli povedati, kako je bilo to dostojanstvo tlačeno in oskrunjeno med vojno po nacistih in fašistih in pozneje v tla poteptano po komunističnih »osvoboditelejih«. Zato je bilo prvo romanje v Midland iskanje tolažbe pri mučencih, zahvala za rešitev, prošnja za bodočnost in pekoč spomin na slovenske mučence. To je bila osnova, to je bila vsebina in ta je ljudi vabila na romanje, ta je vodila romanje, ta je z njimi živila na romanjih.

Danes so se razmere ustalile, vsaj nekoliko. Žalost in preplah sta se usedla, ni pa zamrl spomin na naše mučence, kar Cerkev ni nehala častiti ne mučencev izpred 300 let, ki so umirali v mukah po Ontariju, ne tistih, ki so umirali v Rimskem imperiju pod Neronom. Ostala je še vedno osnovna misel, da sorodniki in prijatelji slovenskih mučencev letno romajo na kraj, kjer so umirali kanadski mučenci. Veže in privlačuje jih sorodstvo. V končni analizi: v smrt so omahnili v mučeništvu eni kot drugi; ideja, ki so jo branili eni kot drugi je bila ista - božja ideja; plačilo za mučeništvo in Plačnik je isti; isti bo tudi Sodnik!

To osnovno, gonalno misel v slovenski povojni emigraciji v Kanadi ne more zbrisati ne čas, ne prizadevanja nekaterih pridigarjev, ki se skrbno ogibljojo, da pred oltarjem kanadskih mučencev ne spregovorijo nobene besede o slovenskih mučencih. Letos je bilo pred slovenskim Križem slišati celo vprašanje »ali bo spominska svečanost političnega značaja«, češ da je torontski kardinal izrecno prepovedal kaj takega in da se je baje nekaj podobnega že dogajalo. Ob tej veliki skrbi za nepolitiko nastane nekaj vprašanj:

Ali je spominjanje prijatelja, sorodnika, ki je padel v mučeništvu, ker je branil narodno in božjo idejo, politika? Ali je obsojanje brezbožnega komunizma, ki ima že mnogo milijonov nedolžnih človeških življenj na vesti, politika? (Cerkev ga je obsodila že zdavnaj in obsodbe še ni preklicala!) Ali smo že tako daleč, da je opozarjanje proti največji zmoti, kar jih je kdaj v zgodovini mogel izbruhati na svet pekel, prepovedana politika?

Kako strašna slepota je človeka. Stari rimski pregor pravi: Kogar hočejo bogovi pogubiti, tega oslepijo. Uresničuje se napoved, da bodo zmote komunizma preplavile ves svet. Mogoče bo celo kdaj prepovedano moliti »Oče naš«, ker bo lahko kdo smatral prošnjo »pridi k nam Tvoje kraljestvo« za politično. Da more namreč priti na svet božje kraljestvo, mora prej izginiti satanovo kraljevanje. In to je politika, mar ne! Res, treba je novih Binkošti, ki bodo prinesle nove Luči in nove korajže.

P.M. roman

ROMANJE

Druga nedelja v mesecu septembra je navadno romarska nedelja za Slovence v Ontariju. Tudi letos je bilo tako. 11. septembra je bil prav lep, svež dan-nedelja, primerna za romanje. Letos je bilo verjetno že 35. romanje in navadno se na to nedeljo Bog nasmeja skozi veliko okno in pošlje veliko sonca na romarje. Tudi letos je bilo tako in zbrala se je velika množica, seveda največ iz Toronto in okolice. Prišli pa so tudi iz Sudburyja, Hamiltona, Orillije... trojica Kumin-Meglič-Rožman je priomala celo iz Clevelandja, Ohio.

Že pred enajsto uro so se pomikale skupine proti slovenskemu Križu, okrog katerega se je zbrala velika družina bivših borcev in njihovih družin in mnogo pozneje došlih. Predstavniki borcev Preželj-Mausser-Jamnik so s sodelovanjem pevcev pripravili pred križem spominsko svečanost. Ob Križu sta plapolali slovenska in kanadska zastava.

Prireditelji so v nagovorih

in deklamacijah popeljali spomin navzočih nazaj za 40 let, ko so komunisti v objemu z okupatorji rušili turjaške zidove in utrdbe Grčaric ter nato postrelili čez tisoč razoroženih borcev v Jelendolu. Gospa Petričeva je pred Križ položila venec. Slovenija še ne sme počastiti spomina mrtvih sinov z rož in svečo.

Po tej spominski svečanosti so romarji odšli na križev pot noseč v sebi spomin na strašne trenutke tistih, ki so pred 40 leti odhajali zvezani in uničeni v smrt. Ta spomin pa je tolažila misel, da je po križevem potu že zdavnaj prej hodil Nedolžni-Bog-Človek.

Odmor po križevem potu je namenjen za kosilo in za pravilo na popoldansko pobožnost. Ob 1.30 se je napolnila velika cerkev tako, da so morali romarji stati ob klopeh. Sv. mašo je ob somaševanju opravil novomašnik iz Argentine č.g. Marko Cukjati C.M. Somaševala sta č.g. I. Jan in T. Batič C.M.

Midlandska božjepotna cerkev je obdarjena s svetoletnimi odpustki, zato je bilo pred in po maši veliko spovedovanja. Mogočno ljudsko petje med mašo in pri litanijah je povzdrignilo slovesnost bogoslužja.

Za konec romarskih pobožnosti pa je rektor svetišča hotel narediti veliko sliko romarjev, da jih bo drugo leto pokazal sv. očetu, ko bo v septembru prišel na to božjo pot, kakor je sam omenil. Po četrti uri so se začeli romarji razhajati na vse strani, polni zadovoljstva, da so opravili dobro delo zase in za skupnost.

Por.

»IZPOD ZVONA« MARIJE POMAGAJ

MALI ŠMAREN je bil včasih lep praznik, ko je Cerkev obhajala rojstvo Matere božje. Pri Mariji Pomagaj take bivše praznike še vedno poskušajo ohranjati vsaj s sv. mašo zvečer. Letos 8. septembra se je ob 7.30 napolnila cerkev Marije Pomagaj na Manning Ave. Mnogi so prišli zaradi praznika, nekateri pa, da vidijo in pozdravijo oba novomašnika, ki sta ta večer maševala. Bila sta to č.g. Marko Cukjati in Tomaž Mavrič, oba lazarista, ki sta bila posvečena v Ljubljani v letošnjem poletju. Z njima je somaševal in jima govoril župnik č.g. I. Plazar C.M.

POGREG. V petek 9. septembra dopoldne se je zopet napolnila cerkev Marije Pomagaj. V cerkev so prinesli v lepi krsti zvestega farana g. Janeza Adamiča. Nekaj dni prej mu je pri delu nenadoma odpovedalo srce. Pok. Janez je bil doma iz Male Račne, kjer je bil rojen 16. aprila 1938. V To-

rontu za njim žaluje žena ga. Francka in trije mladoletni otroci. Bil je aktiven član slovenske skupnosti. Zlasti je rad pomagal pri župniji Marije Pomagaj, kjer ga bodo tudi pogrešali. Naj se v Bogu sploh! Žalujoči družini pa naše iskreno sožalje.

ŠKOFOV OBISK. Mariborski škof dr. Franc Kramberger je obiskal svoje škofljane v Montréalu in jim je blagoslovil njihove nove prostore zbiranja.

Ker pa je precej ljudi iz njegove škofije tudi v Torontu, se je 12. septembra oglasil tudi pri Mariji Pomagaj. Ob 7.30 zvečer je maševal. V cerkev je prišel v procesiji strežnikov, narodnih noš in sobratov v mašništvu. Z njim so bili: predstojnik slovenskih lazariščev č.g. J. Kopač, župnik pri Mariji Pomagaj č.g. I. Plazar, župnik v Montréalu č.g. Letonia, č.g. I. Jan in vicepostulator za beatifikacijo A. M. Slomška pater Atanazij Lovrenčič OFM iz Jolieta.

Pred oltarjem je škofa pozdravila v narodni noši Rosemary Fotivec; njena dveletna sestra pa mu je izročila slovenski šopek. V imenu vernikov ga je nagovoril g. F. Pajk, član Ž.P.S. Mašno opravilo je bilo

slovesno, a prisrčno. Prevzvani je iz srca govoril o Mariji in o tem, kako nas ona uči moliti.

Berila sta odlično prebrala dva zelo mlada in sicer Jože Oražem in Šerc Bernadka, dočim sta prošnje vernikov izrazila ga. Elizabeta Fotivec in g. Vilko Čekuta. Darove k darovanju so prinesli mladinci v narodnih nošah. Sodelovanje vernikov je bilo na višku, zlasti še ob ljudskem petju.

Po maši so bili ljudje povabljeni v dvorano k škofovemu sprejemu. Čim je škof stopil v dvorano, se je med njim in med ljudmi razvilo prav prisrčno razmerje. Dobrodošlico so prevzvišenemu gostu zapeli pevci cerkvenega zbora pod vodstvom g. D. Klemenčiča. Izraze pozdravov pa so izrekli predstavniki organizacij, ki tvorijo Žup. Pastoralni Svet. Župnik pri Mariji Pomagaj je vzvišenemu gostu izročil darilo župnine. Za vse se je prevzvišeni škof prav iz srca zahvalil. V svojem nagovoru je navzočim polagal na srce tri besede, ki morajo biti vsakemu svete: MATI, DOMOVINA, BOG.

Za konec je gospa Zoldoš, ki je usmerjala program (dalje na str. 8)

V blag in ljubeč spomin

Ob sedmi obletnici, odkar nas je za vedno zapustil
naš ljubljeni soprog, oče in stari oče

JOHN KEBE

Odšel je 14. sept. 1976.

Sedmo leto Te že zemlja krije,
v temnem grobu mirno spiš,
srce Tvoje več ne bije,
v duhu med nami še vedno živiš.

Kako pozabit' na Tvoj domek,
kjer Tvoje zlato srce spi,
kako potešit' bolečino,
ko vedno spremila nas vse dni?

Kako zelo smo Te ljubili,
solzne naše so oči,
Te nikdar ne bomo pozabili,
prav do konca naših dni.

Počivaj v miru božjem,
saj križ nam sveti govori,
da vidimo se nad zvezdami.

ŽALUJOČI:

Mary, žena
otroci z družinami.

Thornhill, Ottawa, Montreal,
20. septembra 1983.

First Slovenian Coins

We still have some gold and silver coins issued in 1978. The coins are an excellent gift for weddings, baptism, confirmation, relatives in old country. Represented are Cankar, Prešern, Trubar, Baraga, Slomšek and Krek. On reverse sides are Bled, Mary Help from Brezij, Slovenia, Carinthia, Maribor and Ljubljana coat of arms. Excellent investment price being no more than intrinsic value of gold or silver plus coinage. For information: Dr. Peter Urbanc, Tel. 1-416-447-4332 1 Daleberry Place, Don Mills, Ont. M3B 2A5 Canada.

Holy Family Society of the U.S.A.

Minutes of the Supreme Board Semi-Annual Meeting held August 6, 1983

Members of the Supreme Board received notices from the Society's Secretary, Robert M. Kochevar, to attend the semi-annual meeting on August 6, 1983.

The Supreme Board members of the Holy Family Society of the U.S.A. met at the Home Office, One Fairlane Drive, Joliet, Illinois at 10:30 a.m. on Saturday, August 6, 1983.

Our President, Joseph J. Konrad, opened the meeting with a prayer for the living and deceased members of the Holy Family Society.

The Recording Secretary called the roll call of officers, with the following members being present: President, Joseph J. Konrad; First Vice-president, Ronald Zefran; Second Vice-president, Anna Jerisha; Secretary, Robert M. Kochevar, Treasurer, Anton J. Smrekar, Recording Secretary, Nancy Osborne; Second Trustee, Frances Kimak; Third Trustee, Anthony Tomazin Jr.; and Social Director, Mary Lou Golf.

Since all of the members of the Supreme Board received a copy of the minutes of our previous Board Meeting held on February 17, 1983 for their review and there being no changes or corrections, a motion was made by Joseph J. Konrad to accept the minutes as prepared. Motion seconded by Anton J. Smrekar. Motion carried.

The minutes of the Supreme Board Meeting of February 17, 1983 were then signed by the Board Members.

At this time our President called on our Treasurer, Anton J. Smrekar to present the financial statement of the Holy Family Society for the period ending June 30, 1983. Mr. Smrekar presented the financial statement and then continued on with the report of security transactions for the six month period. The reports are as follows.

EXHIBIT I LEDGER ASSETS

Petty Cash -----	400.00
First National Bank - Misc Account -----	99,159.56
First National Bank - Benefit Account -----	(-14,401.29)
Bonds -----	85,158.27
Stocks - Preferred -----	5,347,854.00
Stocks - Common -----	55,959.92
Certificates of Deposits - Savings & Loans -----	161,086.25
Policy Loans to Members -----	590,000.08
Nets Due from Agency -----	180,552.59
Scudder Cash Investment Fund -----	7,469.24
Dreyfus Cash Investment Fund -----	72,492.02
Real Estate Less Depreciation -----	130,901.88
Real Estate Improvements -----	375,312.00
Agents Account -----	13,691.59
TOTAL -----	7,020,469.05

LEDGER LIABILITIES

Premium Deposit Fund -----	136.50
TOTAL -----	136.50

Total Net Ledger Assets as

of June 30, 1983 ----- \$7,020,332.55

EXHIBIT II

INCOME

PREMIUM RECEIVED FROM MEMBERS

Life Premiums -----	388,429.15
Accident and Health Premiums -----	1,263,160.90

Total Premium Income ----- 1,651,590.05

INVESTMENT INCOME

Interest on Bonds ----- 247,658.02

Interest on Policy Loans ----- 4,381.77

Interest on Bank Savings Account ----- 4,458.89

Interest on Certificates of

Deposits - Savings & Loans ----- 32,345.17

Dividends - Stocks ----- 4,141.22

Dividends - Cash Investment Fund ----- 10,731.56

Sale of Stock ----- 7,039.45

Rental Income on Property Occupied

by the Society ----- 33,000.00

Total Investment Income ----- 343,756.08

Income for Period Ended

June 30, 1983 ----- \$1,995,346.13

EXHIBIT III

BENEFITS PAID TO MEMBERS

Death Benefits ----- 96,607.00

Disability Benefits ----- 2,218.69

Cash Surrenders & Endowments ----- 49,555.47
Health and Accident Benefits ----- 753,592.71
Total Benefits Paid to Members ----- 901,973.87

COMMISSIONS PAID

Policy Fees ----- 7,010.00
Commissions - Life ----- 32,105.36
Commissions - Health & Accident ----- 431,262.61

GENERAL EXPENSES PAID

Rent -----	33,000.00
Electricity -----	3,892.30
Water -----	64.30
Heat -----	1,541.11
Real Estate Tax -----	4,117.54
Salaries -----	193,274.00
Legal Fees -----	230.00
Insured Benefit Plans -----	2,411.52
Medical Fees -----	3,774.15
Inspection Reports -----	958.28
Actuarial Fees (Wolfman & Moscovitch) -----	13,226.37
Accounting Fees - (Schultz, Karzen Klayman & Goldstein) -----	6,000.00
Office Maintenance & Supplies -----	12,982.22
Travel -----	2,910.27
Postage -----	24,084.04
Telephone -----	8,201.63
Fraternal Growth Membership, Advertising and Activities -----	58,019.32

Printing General -----	8,557.95
Fraternal Growth Membership Printing -----	37,234.32
Office Equipment -----	10,187.52
Data Processing Service -----	25,510.50
Society Publication -----	982.00
Lodge Activity Funds -----	4,690.00
Periodicals -----	1,722.00
Promotional -----	3,421.99
St. Clare House of Prayer -----	1,200
Other Charitable Donations -----	3,715.00
Insurance -----	5,373.00
Rental of Safety Deposit & P.O. Box -----	102.00
Bank Collection Charges -----	39.40
Board Meeting & Per Diem -----	1,040.00
Depreciation -----	5,178.00
Total General Expenses Paid -----	477,640.73

TAXES, LICENSE AND FEES PAID

Department of Insurance -----	1,318.00
Social Security Expenses -----	12,949.24
Director of Labor -----	1,485.01
Federal Unemployment -----	588.82
Total Taxes, Licenses & Fees Paid -----	16,341.07
Total Expenses for the Period -----	\$1,827,218.28
Ledger Assets - June 30, 1983 -----	\$7,020,332.55
Ledger Assets - December 31, 1982 -----	\$6,852,204.70
Increase in Ledger Assets for the Period	\$168,127.85

SECURITY TRANSACTIONS - JANUARY 1, 1983 to JUNE 30, 1983

BONDS ACQUIRED

DATE	NAME	AMOUNT	INTEREST	MATURITY
01-21-83	HOUSEHOLD FINANCE CORP.	50,000.00	10.45	07-15-88
01-21-83	SEARS ROEBUCK & CO.	50,000.00	10.25	01-15-88
01-27-83	GEORGIA PACIFIC CORP.	50,000.00	10.10	06-15-90
01-28-83	COMMERCIAL CREDIT CORP.	50,000.00	11.00	03-01-88
02-07-83	EXXON FINANCE	50,000.00	10.50	11-01-89
02-07-83	AMERICAN TEL & TELEG.	50,000.00	10.375	05-01-90
05-05-83	CENTEL CORP.	100,000.00	10.75	04-30-93
05-26-83	DIAMOND SHAMROCK CORP.	100,000.00	10.625	05-01-93
06-08-83	SO. CENTRAL BELL TEL. CO.	50,000.00	10.875	04-01-93
06-13-83	R.J. REYNOLDS IND.	50,000.00	10.45	05-15-90
06-27-83	ALLIED STORES CORP.	50,000.00	10.375	06-15-90
06-28-83	TEKTRONIX INCORPORATED	100,000.00	11.00	07-15-90

BONDS MATURED

02-17-83	STATE ST BOSTON FINANCIAL CORP.	25,000.00	MATURED
05-20-83	GRUMMAN CORP	10,000.00	CALLED (TO PURCHASE STOCK)
06-06-83	FORD MOTOR CREDIT CO	50,000.00	MATURED
06-08-83	ALABAMA POWER CO	1,000.00	CALLED

OTHER BOND TRANSACTIONS

01-10-83 PRIVATE EXPORT FUNDING CORP. 5,000.00

STOCK PURCHASES

05-20-83 GRUMMAN CORP 10,000.00 299 SHARES

SALE OF STOCK

06-09-83 GRUMMAN CORP 17,009.94 299 SHARES

SAVINGS & LOANS MATURED

04-12-83	REGENCY FED S&L	30,000.00
04-13-83	ST. CHARLES S&L	30,000.00
04-14-83	GLEN ELLYN S&L	30,000.00
05-23-83	CLYDE FED S&L	30,000.00
05-23-83	CRAGIN FED S&L	30,000.00
06-08-83	FIRST FEDERAL OF CHICAGO	40,000.00
06-27-83	ARLINGTON HEIGHTS S&L	30,000.00

MONEY MARKET FUNDS

SCUDER FUND

DREYFUS FUND

72,492.02 (Balance June 30, 1983)
130,901.88 (Balance June 30, 1983)

entries correct and all investment papers in the proper files.

At this time, we wish to congratulate the Society and its Home Office staff on attaining the \$7,000,000.00 mark. This success is obviously due to the exceptional leadership of our President and Secretary. They not only participate in promoting new business and retaining the old, but they are also instrumental in supervising the selection of the office staff which

(Continued on next page)

After a brief discussion, a motion to accept the financial statement and to ratify the investments presented by our Treasurer was made by Anton

has proven to be outstanding in its efficiency as attested to in the recent Audit by the State Examiners.

Frances Kimak

THIRD TRUSTEE'S REPORT

Things are looking very good at the bank. We have a new filing system which I personally want to thank you for. We save a lot of time. I can see with the improvements in our assets the Home Office is doing a tremendous job and I want to thank you personally. Thank you.

Anton Tomazin

Motion to accept the reports of the Trustees was made by Mary Lou Goff and seconded by Anton J. Smrekar. Motion carried.

OLD BUSINESS

The following report was presented by our President.

Home Office Expansion and Capitol Improvement Program.

Contractors submitted their sealed bids to our Architects, Healy, Snyder, Bender and Associates of Joliet, Illinois, for the expansion and Capitol Improvement Program of our Home Office Building on June 2, 1983.

Ben Cabay Construction Co.	\$159,700.00
Linblad Construction Co.	148,597.00
Modern Builders	151,622.00
Sam Molaschi	180,797.00
Ron Stonitsch Construction Co.	152,294.00

The winning bid for the complete construction and installation of all of the work specified and requested by our project manual was submitted by Linblad Construction Company of Joliet in the amount of \$148,597.00.

Motion to ratify the report presented by our President was made by Frances Kimak and seconded by Anton Tomazin. Motion carried.

Our Secretary then presented to the Board for confirmation the time and place for our next Convention. Following a discussion, Mr. Kochevar made a motion to formerly ratify the selection of the William Tell Inn and the date of Sunday, August 26, 1984 for the Holy Family Society's next convention. Ronald Zefran seconded the motion. Motion carried.

The meeting then moved along to the subject of New Business.

NEW BUSINESS

At this time our President called on our guest, Jean Konrad for a report on the insurance examination of the Holy Family Society. Jean sent a letter to all members of the Supreme Board on July 27, 1983. Anton J. Smrekar made a motion that the letter be entered into our minutes for this meeting. Ronald Zefran seconded the motion. Motion carried. The letter follows:

Dear Officers of the Supreme Board:

This is my report on the observations and comments that resulted from the State of Illinois - Department of Insurance examination of the Holy Family Society.

There were up to four Examiners that worked at the Home Office conducting the examination from July 5th, 1983 thru July 27th, 1983.

They were very professional in their work and they did an intense and thorough study of the Society's records, management, accounting procedures, assets, liabilities, policies, rates, forms, reserves, claims and internal security.

First of all the examiners were pleased with the accommodations provided for them. This included the private office space with all the necessary supplies to accommodate their needs. They were grateful that they were able to come in at 8 o'clock in the morning and leave at 4 o'clock in the afternoon. They appreciated having coffee and pop offered to them and also the use of the kitchen facilities for their lunch break.

From the very first day of the examination we did hear many comments that were very pleasing to us and made us realize that the daily routines which we have set up have proven to be very efficient and well worth while.

It was somewhat amusing that the examiners noticed that management was the first to arrive in the morning and actually got the office opened and helped to process the daily mail. Within a few days they commented on the cooperation all the girls gave to them. They were quick to notice that many of our employees have been with us for 20 years and to them that was a good indication of the type of organization we are.

The chief examiner was the first to comment that we were well organized. Their request for material or

documents was handled with expediency. If the material was not immediately available it was in their hands within one half hour. With all the documented work papers given to them, they were able to trace all of the financial figures from our records into the proper schedules of the Annual Statement.

One of the first comments made by them was their surprise that we were so updated with our office equipment. They quickly observed that we were able to immediately serve our membership with our ON LINE data processing equipment. Many questions were asked regarding the new bookkeeping system which we have placed on our CPT8100 word-processor. They seemed to be impressed with the fact that we had the ability to design our own programs. Moreover they were impressed with the fact that as a FRATERNAL we were so MODERN.

Because of the detail work papers prepared by our CPA firm they were able to minimize any additional auditing. The Chief examiner even commented that if all companies had the work papers that our CPA prepared, the Department of Insurance would not have any trouble with the audits of various companies.

We had asked the chief examiner if she could suggest any improvement in the way we prepare our papers or in the audits done by our Actuarial or CPA firms. She said at this time she could not make even one suggestion for improvement.

Finally came the comments of the Actuary in charge. He was well pleased with the computer runs. When he had completed his work and returned the reports to me I laughingly asked if he wanted to take one of the reports home to read. He said if he took any of the reports with him it would be to take around with him to all the companies that he goes to in order to show them how the reports should be prepared.

It is obvious that the entire examination went very smoothly; however it will be at least six months before we receive the official written report of the examination from the Director of Insurance, Springfield, Illinois.

The conclusion that one comes to is that as a Fraternal we are an exception to the rule. The Holy Family Society is an aggressive and growing organization dedicated to the service of its membership.

Fraternally yours,

Jean Konrad

Administrative Manager

The meeting continued on with New Business.

Mr. Robert M. Kochevar then read the letter of acceptance for the nomination of Spiritual Director received from Rev. Lawrence Grom. Mr. Kochevar then placed Father Grom's name in nomination to become the Society's new Spiritual Director. Motion seconded by Ronald Zefran. Motion carried.

Mr. Kochevar then asked the Board to ratify the premium increases on the following policy form numbers as recommended by our Actuary:

GR 20 - Custom 3 Way Plan

GR694

1971

Motion to ratify the premium increases was made by Robert M. Kochevar, and seconded by Frances Kimak. Motion carried.

Mr. Kochevar continued on with a motion that any future uncashed check, after an appropriate follow up to the people, be donated to the House of Prayer. Motion seconded by Ronald Zefran. Motion carried.

Our Secretary then made a motion that our Supreme Board authorize a letter to be sent to the Illinois Department of Insurance asking that the Holy Family Society be considered as an organization with the financial and managerial ability to assume the business of any compatible fraternal or burial society which may be encountering problems. Motion seconded by Ronald Zefran. Motion carried.

The final motion presented to the Board by our Secretary was a motion to grant an additional allowance of \$115.00 to help Lodge No. 13 meet the higher cost of their annual golf and dinner outing held on July 31, 1983. Motion seconded by Joseph Konrad. Motion carried.

There being no further New Business our Secretary presented his report to the Board.

Dear Fellow Board Members:

You have heard or you will be hearing from others about some of the major happenings that have taken place here at the Home Office but one event that stands out in my mind is a letter that arrived about six weeks ago from the Pennsylvania Insurance Department. This letter approved the application, the policy, the advertising and other documents that

will enable the Holy Family Society to extend our Growth Membership Program into the State of Pennsylvania.

In going through my notes, I found I had my first conversation with our actuary in March of 1982 to determine if it was feasible to get the program approved in Pennsylvania. Nine months passed during which time all the preliminary ground work was done and we sent all of the documents to Pennsylvania for approval on December 8, 1982. After the Society made a couple of major changes and several minor changes in the program to comply with the Pennsylvania Code, we received formal approval on June 27, 1983. With nearly 4 million Catholics in Pennsylvania, all the time and effort will be well worth while I'm sure. We owe a great deal to our actuaries in seeing this project through to its conclusion.

One other item of interest is the fact that our Accident and Health benefit payments this year are at an all time high. This is due almost entirely to the unbelievable rapid and constant increase in hospital costs. I can tell the Board that we are monitoring the situation constantly. It is a problem but it is a problem that we will control to the best of our ability.

In conclusion, the future looks bright but we will continue to exercise caution in administering the affairs of our Society.

Robert M. Kochevar

FIRST VICE-PRESIDENT'S REPORT

There is not really too much that you can add to what has been said but the thing that intrigues me and fascinates me in retrospect is not the financial growth pattern we have had, but rather that important intangible element - the integrity of our Society that has grown and accelerated over the years. We've come from being the bargain store basement operation to where we are now sitting in power and I think it has all been through a lot of hard diligent work and a lot of conscientious people involved in the organization. I can only say that I extend my gratitude to all involved in putting our Society in this excellent position in such a short span of time.

Ronald Zefran

SECOND VICE-PRESIDENT

The reports that have been presented today are all good reports, and I want to say a special thank you to Jeannie for being such a great help to the Society. Thank you.

Anna Jerisha

RECORDING SECRETARY

I just want to offer my congratulations to the Society on becoming a seven million dollar organization. It's a pleasure to work here and I am proud to be associated with the Holy Family Society. My congratulations to all. Thank you.

Nancy Osborne

SOCIAL DIRECTOR

I am pleased and proud to be a part of this organization as a member and as an officer. The progress of our Society has just been outstanding. This type of an achievement is accomplished through a lot of hard work and dedication on the part of so many people. But I think at this time all of us would like to commend in particular our President and Secretary for their faith in and also for their dedication to our Society.

Mary Lou Goff

PRESIDENT'S REPORT

It is with a great deal of pleasure and pride that I extend my warm and sincere welcome to each of you to this our semi-annual Supreme Board Meeting.

I am proud to announce to you, my fellow Board Members and to ALL of the MEMBERS of the Holy Family Society that our Society has reached many new plateaus during this past six months of 1983.

THE FIRST PLATEAU is the start of work by the Lindblad Construction Company on our Home Office EXPANSION and CAPITOL IMPROVEMENT PROGRAM. Our plans call for an additional and complete exterior renovation of our existing facilities. When this project is completed our Society will have a much larger and beautiful Home Office Building which will enable us to better serve our membership.

THE SECOND PLATEAU is that through the efforts of everyone in the Society, a great deal of careful planning, dedicated service, sound investments and an enormous amount of hard work our Society has just become a SEVEN MILLION DOLLAR SOCIETY. The exact cash figures as of June 30, 1983 are \$7,020,332.55.

THE THIRD PLATEAU is the success of our (Continued on next page)

ANDREJ KOBAL

SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE

(nadaljevanje)

VII.

Na dalnjem vzhodu

Potovanje na Japonsko

Mesec decembra 1949 predstavlja nemajhen preobrat v mojem življenju — začetek dolgih potovanj v do tedaj nepozname mi dele sveta. Na Zahvalni dan, zadnji četrtek v novembru sem dovršil petdeset let. Rufus Smith, provost newyorské univerze, kateremu je isti dan fakulteta za politične vede priredila banket v slovo, me je povabil na gostovanje. Bil je upokojen. Obenem je sprejel povabilo siamskega kralja, da gre za leto dni v Bangkok in uvede nov sistem fakultet na starodavni klasični univerzi.

Gоворил mi je z navdušenjem o Južni Aziji in Dalnjem Vzhodu ter mi poživil že obstoječo željo seznaniti se osebno z daljnimi deželami in ljudmi. Moja nemirna narava je vedno hlepela po spremembah in novih doživljajih.

Enakomerna vsakdanja služba v Washingtonu mi je začela malce presedati. Vedel sem, da bi urad v glavnem mestu nerad privolil v moj odhod, a zadržati me tudi niso mogli. Ozirati sem se torej začel naokoli, kje bi našel drugo primerno zaposlitev.

Profesorji fakultete za politične vede, prisotni pri Smith-

Iz slov. Toronto

(nadaljevanje s 5 str.)

večera, povabila vse k prigrizku, ki so ga pripravile požrtvalne članice Kat. Ženske Lige. Možje pa so poskrbeli za žeje. Visoki gost se je pomešal med ljudmi in v razgovoru z njimi preživel ostali del večera. Res, bilo je prijetno srečanje!

Dne 13. septembra so se srečali na podoben način z lavantskim škofom dr. Franc Krambergerjem verniki župnije Brezmadežne s čudodelno svetinjo.

Por.

GROWTH MEMBERSHIP PROGRAM.

As a result of this program we have enrolled 845 new members in our Life Insurance Department in 132 working days.

We can proudly announce to our membership that the Holy Family Society has just reached NINETEEN MILLION DOLLARS OF LIFE INSURANCE IN FORCE.

THE FOURTH PLATEAU is the success of our faithful and loyal agency Representatives. As a result of their efforts 905 new members have enrolled into our Hospitalization Insurance Department in the same period of time of 132 working days. The grand total of 1750 new members joining the Society in such a short period of time is a true indication that our services are needed by our fellow CATHOLICS.

vi odhodnici, so mi svetovali, naj se vrнем k poučevanju na newyorški univerzi ali na Kolumbiji. Zagotavljal so mi, da bi za imenovanje ne imel težkoč.

Razmišljal sem in se odločil proti povratku v šole. Po tolkih letih vojne službe, nato še civilne prakse, oddaljene od akademskega življenja, sem se počutil zarjavelega za kakršno koli katedro. Za predavanja bi se moral pripravljati čisto na novo in to bi ne bilo lahko delo.

V Washingtonu sem prejel bolj resno ponudbo. Nekoč sem dobremu prijatelju v kongresni knjižnici izrazil željo začistiti zasledovanje »hladne vojne«. Ta je brez moje vednosti obvestil upravo knjižnice in najbrž tudi govoril o mojih jezikovnih sposobnostih, kajti v začetku decembra sem prejel povabilo na sestanek z ravnateljem velike knjižnice.

Iskali so voditelja za nov oddelek, ki je posloval izključno za ministrstvo za vojno letalstvo. Oddelek je zaposloval okoli osemdeset prevajalcev iz tujih jezikov; vodil naj bi ga jaz. Ponujena služba je bila vabljiva in že sem pogojno sprejel, da bi nastopil z novim letom.

Obotavljati pa sem se začel, ko sem se seznanil z nekaterimi prevajalcem, največ postarnimi nekdanjimi diplomati ali ubežniki iz dežel za »železnim zastorom«. S takimi sem imel že precej skušenj v preteklosti. Mogoče bi bil vseeno prevzel odgovorno in dobro plačano službo, a je prevladala nenačno vzbujenja želja, potovati v tuge dežele sveta.

Kot civilist pri ministrstvu za narodno obrambo sem našel priložnost do službe na Turškem, v Južni Aziji ali na Japonskem. Brez ovir sem bil potrien. Nada, vedno željna potovanja in novih izkušenj po svetu, se je navdušila za Japonsko, ko sem jo presenetil z novico in ji razložil udobnosti z zagotovilom, da bosta sinova hodila tudi v Tokiu v ameriško

osnovno šolo.

Potovati na Japonsko pa nismo mogli istočasno. Do Kalifornije že, od tam pa bi jaz potel sam in družina bi čakala, dokler v Tokiu ali kjer bi bil nameščen, ne dobim zanko stanovanja.

Prodal sem hišo, odpromil pohištvo v skladisče in na stega Tomaža dan smo že bili na vlaku. Po činu, ki mi je bil podelen, samo na suhem potovali v posebni sobi vagona, po morju in v zraku pa v prvem razredu. Poleg tega sem lahko izbiral potne smeri in se ustavljal, kjer sem začel.

Prva postaja je bila v Chicago. Prenočevali smo pri bratu Valentinu. Odtod smo šli v severozahodne kraje v državo Montana, da božičujemo pri sestri Terezi in njeni družini. Po 25 letih je bil to prvi obisk.

Že blizu šestdeset let stara je z možem Stankom vodila go stilno v mestu Billings in v predmestju oskrbovala farmo z mlekarico za maslo, obenem pa učila krožek Američank, kako se izdelujejo idrijiske čipke.

Ponosen sem bil na skoro nepismeno sestro, spoštevano in priljubljeno v tako tujem mestu, kot je Billings, kjer ni priseljenega prebivalstva. Sina in vnuka in učila gladko slovenščino, z nepokvarjenim cerkljanskim narečjem.

Prestrašila se je, ko sem ji povedal, da smo na poti na Japonsko. Tako daleč! Nič bolj daleč, kot je Montana iz Črke, sem jo zagotavljal. Za tako dolgo pot je pa treba jedače. Nič ni marala, ko sem ji rekel, da imamo povsod dobro postrežbo. Napekla je potice in kolače in naložila v bisago dolge kite ravno prekajnih »kranjskih klobas«. Da na poti na Japonsko ne boste lačni! Slovo od ljube sestre in njenih je bilo res težko.

Iz Montane z vlakom daleč na jug. Prispeli smo v Denver, predno se je svitalo. Na postaji nas je čakala konjenica nič manj kot desetih glav in z enim vozom. Caleb Gates, predsednik univerze Denver, katerega sem obvestil o obisku, je s svojo družino in prijatelji prišel, da nas spremi in odpelje na svoje lepo domovanje izven mesta.

Nada se je usedla na voz s Calebovo soprogo, sinova, enajst in dvanajst let stara, nikdar poprej na konju, sta zajahala krotki živali. Jezdili smo po praznih dolgih ulicah čednega mesta. Dan se je

delal, ko smo došeli do parka okoli vseučiliščne palače. Denver se sicer šteje med severna mesta, a ono jutro je bil, kot da je prišla pomlad: obsežen zelen travnik in na njem posejane grede raznobarnih mačeh in drugega cvečja.

Predno smo počivali od potovanja, je bil na mizi zajtrk, precej formalen, a nenavaden. Kuhinji sem namreč izročil kolače in bisago s klobasami s čvrstim vabljivim duhom. Druščina je vse odobravala; rekli so, da bolj okusnega zajtrka niso nikoli jedli.

Če sem bil skoro nevoljen, ko me je sestra obremenila z bisago in je v sobi na vlaku udarjal vonj kot v kakšni slovenski prodajalni prekajenega mesa, me je pri Gatesovih veselila pohvala slovenske prazniške specialitete. Klobas je bilo dovolj še za druščino na Silvestrov večer. Novega leta dan pa smo spet odjezdili na postajo za dolgi prevoz čez puščavske države v južno Kalifornijo.

V Los Angelesu sem si dovolil dva tedna počitnic. V predmestju Alhambra sem našel opremljeno stanovanje in vpisal sinova v šolo. Soprog srbskega prote, Nadina daljnogorodstvo, je v tem oziru mnogo pomagala. Uvajala nas je v naselbino srbskih, večinoma hercegovskih priseljencev. Mislim, da ni bilo dneva, ko bi bilo treba Nadi kuhati; dan so nas ti gostoljubni ljudje vabili na svoje domove.

Dvomim, da bi mogel na pristih preštetih hercegovske milijonarje in multimilijonarje, ki so tedaj živeli v razkošnih predmestjih Los Angelesa. Predstavljal so pravo čudo, mogoče samo v Ameriki ter v »zlati Kaliforniji«, deželi priložnosti za uspeh sposobnega delavnega človeka.

Kalifornija je bila s prvega početka kot država privlačna za jugoslovanske priseljence. Sprva so se tja naseljevali Dalmatinci kot mornarji, ribiči in

restavraterji; enako je na primer privlačilo pristaniško mesto New Orleans v prvi polovici zadnjega stoletja Dalmatince z istimi poklici.

Z valom priseljevanja pred prvo svetovno vojno je prišlo precej Srbov iz Hercegovine in Bosne. Ti so bili brez izjemne preprosti ljudje, najeti za najtežja dela pri grajenju cest in kanaliziranju. Los Angeles je take ljudi nujno potreboval, saj je kraj iz neznatnega naselja v tek u ene generacije postal milijonsko mesto.

Po naravi modri, nepismeni Hercegovci so se urno znašli in pograbili priložnost: namesto da delajo za gradbena podjetja, so začeli sami; sklepali so majhne, pozneje velike pogodbe za gradnje. Obogateli so čez noč. Bil sem pri nekaterih teh nenadnih bogatašev. Dovolj bo, če opišem dom enega, morda najbolj uspešnega.

Dom mu je po naročilu zgradil italijanski arhitekt, povabljen v ta namen iz Evrope. Ni le dom, temveč grad, na tančna kopija neke srednjeveške zgradbe, opremljena seveda z vsemi modernimi udobnostmi.

Pročelje, stopnice in oboke v notranjščini krasijo marmornati kipi, strop v sprejemni in jedilni sobi je iz tesanih in izrezljanih hlodov, ob stenah so kopja in sulice poleg gobelinov; povsod je natrpana starodavna šara. V dvorani za glasbo prevladuje velikanski klapir; na njem je postavljen moderen radioaparat (danes mogoče televizijski), vrh aparata pa zlata vaza z umetnimi rožami.

V velikem zlatem okviru med fotografiskimi portreti z latinskim besedilom pove, da je lastnik Jovan Z. (ali kakor se je že pisal), postal doctor philosophiae - *vita causa* in da si je sam sebi podelil doktorat, kot dokazuje njegov težkočitljivi podpis. Jovan pač ni hodil v nobeno šolo.

(se nadaljuje)

ZAK-ZAKRAJSEK
pogrebni zavod
6016 St. Clair Ave.
New Phone - 361-3112
Nova tel. st. 361-3112
John Fortuna, licenciran pogrebnik

(TX)
Supreme Board meeting be held on Saturday, February 18, 1984. Motion seconded by Mary Lou Golf. Motion carried.

Following a discussion, our First Vice-President petitioned the Board for funds to purchase a cabinet and lock for the Senior Women of St. Stephen's. Mr. Joseph Konrad made the motion to donate \$250.00 for this cause. Motion seconded by Nancy Osborne. Motion carried.

There being no further business to transact, Frances Kimak made a motion that the meeting be adjourned. Joseph Sinkoved seconded the motion. Motion carried.

Respectfully submitted,
Nancy Osborne
Recording Secretary

The momentum and success that our Society enjoys is a real indication that our growth will continue and we will always be of service to our membership.

The credit for the success of our Society must be given to you, the Officers of the Supreme Board. You have always had the courage to make the hard decisions and give the proper direction that enables our Society to GROW.

Therefore, on behalf of all the members of the Holy Family Society, I extend my CONGRATULATIONS to you on the SUCCESS of our Society. Thank you.

Joseph J. Konrad

A motion was then made by Ronald Zefran and seconded by Joseph Sinkovec that all officers' reports be accepted. Motion carried.

Our President then made a motion that our next